

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

3ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 14-3-2022 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Διαθεσόπουλος Πρόεδρος και Εισηγητής, Μαρία Βύρρα και Σωτηρία Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 7-2-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 215/8-2-2022 του οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενης (πρώτη προσφυγή).

Την από 7-2-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 219/8-2-2022 του οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερη προσφυγή).

Την από 4-2-2022 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 200/7-2-2022 του οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (τρίτη προσφυγή).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «...», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της πρώτης και δεύτερης προσφυγής, οικονομικού φορέα «...», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων).

Του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της τρίτης προσφυγής, πρώτου προσφεύγοντος.

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της πρώτης και τρίτης προσφυγής, δεύτερου προσφεύγοντα.

Με τις ως άνω προδικαστικές προσφυγές, οι προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της από 28-1-2022 κοινοποιηθείσας, υπ' αριθμ. 84/2022 Απόφασης της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος, ως προς την πρώτη προσφυγή, έκρινε δεκτό τον δεύτερο προσφεύγοντα και τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ως προς τη δεύτερη

προσφυγή, καθ' ο μέρος έκρινε δεκτό τον πρώτο παρεμβαίνοντα και ως προς την τρίτη προσφυγή, καθ' ο μέρος απέκλεισε τον τρίτο προσφεύγοντα, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ..., εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ 375.250 ευρώ, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την 8-3-2021 και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ ... την 11-3-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 21-2-2022, 22-2-2022 και από 22-2-2022 Απόψεις της περί της τρίτης, πρώτης και δεύτερης προσφυγής, ο δε πρώτος προσφεύγων υποβάλλει το από 25-2-2022 υπόμνημά του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. ..., ποσού 1.877 ευρώ και για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής, παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.877 ευρώ, ενώ για την άσκηση της τρίτης προσφυγής, παράβολο με αρ. ... και ποσού 1.876,25 ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου αποστολής προς δημοσίευση, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται η από 7-2-2022, από 7-2-2022 και από 4-2-2022 προσφυγές κατά της από 28-1-2021 εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, η πρώτη προσφυγή, εκ του αποδεκτού τρίτου μειοδότη και πρώτου προσφεύγοντα κατά της αποδοχής του πρώτου μειοδότη και πρώτου παρεμβαίνοντος και δεύτερου μειοδότη και δεύτερου προσφεύγοντος, η δε δεύτερη εκ του αποδεκτού δεύτερου μειοδότη κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος και πρώτου μειοδότη, ως και η τρίτη προσφυγή κατά του δια της προσβαλλομένης, αποκλεισμού του τρίτου προσφεύγοντα. Ομοίως εμπρόθεσμα και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι από 15-2-2022 παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της πρώτης και δεύτερης προσφυγής, κατόπιν της από 8-2-2022 κοινοποίησής τους, ομοίως

εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκούνται οι από 17-2-2022 και από 18-2-2022, αντίστοιχα παρεμβάσεις του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της από 7-2-2022 κοινοποιηθείσας, τρίτης και από 8-2-2022 κοινοποιηθείσας, πρώτης προσφυγής αντίστοιχα, ως και η από 17-2-2022 παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντα κατά της από 7-2-2022 κοινοποιηθείσας τρίτης προσφυγής. Άρα, οι προσφυγές και οι παρεμβάσεις, πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, ο τρίτος προσφεύγων απεκλείσθη με την εξής αιτιολογία «Επειδή, οι αμοιβές του προσωπικού υπάγονται στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας 2020, και βάσει αυτής καθώς και της Υπουργικής Απόφασης 4241/127/30-01-2019 το ημερομίσθιο για άγαμους εργαζόμενους με προϋπηρεσία 0-3 έτη ανέρχεται σε 29,04 € το αντίστοιχο ωρομίσθιο σε (29,04 € Χ 6 ημερομίσθια για κάθε 5 ημέρες εργασίας) / 40 ώρες εργασίας ανά εβδομάδα= 4,356 €. Αντιστοίχως για άγαμο εργαζόμενο με προϋπηρεσία τουλάχιστον 3 έτη το ημερομίσθιο ανέρχεται σε 30,49 €, το ωρομίσθιο ανέρχεται σε 4,5735 €. Ωστόσο, η «...», για τον υπολογισμό του ελάχιστου εργοδοτικού κόστους, δεν υπολόγισε τις αποδοχές των εργαζομένων με βάση τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία για εργαζόμενο με προϋπηρεσία τουλάχιστον τριετία (πάνω από τρία έτη) και ηλικίας άνω των 25 ετών όπως ρητά προβλέπεται στο άρθρο 24 παρ. 4 της Διακήρυξης, το οποίο, με βάση την ΕΓΣΣΕ 2020 είναι ημερομίσθιο 30,49 ευρώ ή ωρομίσθιο 4,5735 €. Αντίθετα, για τους υπολογισμούς της οικονομικής προσφοράς της, χρησιμοποίησε τις αποδοχές εργαζομένου με προϋπηρεσία 0-3 έτη, 29,04 €, καθώς και το αντίστοιχο ωρομίσθιο 4,356 €, με την αιτιολογία ότι το προσωπικό που θα διατεθεί στην ΡΑΕ θα έχει τουλάχιστον 3ετή προϋπηρεσία και οπωσδήποτε μετά τις 14.2.2012, για να μην προσμετρήσει καμία προσαύξηση στις αποδοχές, και άρα να καταργήσει το συγκεκριμένο οικονομικό όρο της Διακήρυξης. Σύμφωνα με το άρθρο 24 της Διακήρυξης ορίζεται με σαφήνεια και επισημαίνεται ότι ο υπολογισμός του ελάχιστου εργατικού κόστους θα πρέπει να λαμβάνει υπόψιν την προϋπηρεσία άνω των 3 ετών για εργαζόμενους άνω των 25 ετών. Το γεγονός ότι η Διακήρυξη είναι σαφής ως προς τον όρο αυτόν,

τεκμαίρεται και από τους υπολογισμούς που έχουν κάνει οι λοιποί προσφέροντες με αφετηρία το ημερομίσθιο 30,49 ευρώ ή ωρομίσθιο 4,5735 €. Για τους λόγους αυτούς απορρίπτεται η προσφορά της «...».». Όντως, στο άρθρο 24 παρ. 4 της Διακήρυξης ορίζονται τα εξής και δη ακριβώς επί του τρόπου υπολογισμού της οικονομικής προσφοράς και κοστολόγησής της «Επισημαίνεται ότι προκειμένου να υπολογιστεί το ελάχιστο εργοδοτικό κόστος, οι αποδοχές των εργαζομένων θα πρέπει να υπολογιστούν με βάση τα προβλεπόμενα από τη κείμενη νομοθεσία για εργαζόμενο με προϋπηρεσία τουλάχιστον τριετία (πάνω από τρία έτη) στις υπηρεσίες καθαρισμού και ηλικίας άνω των 25 ετών. Άρα, ρητά απαιτήθηκε η κοστολόγηση της προσφοράς να λάβει χώρα με βάση την αναγκαστική παραδοχή ότι θα καταβληθούν οι κατά τη νομοθεσία προβλεπόμενες αποδοχές για εργαζόμενο άνω των 25 ετών και άνω 3 ετών προϋπηρεσίας, χωρίς να καταλείπεται κανένα περιθώριο στους ανεπιφύλακτα μετέχοντες, όπως και στον τρίτο προσφεύγοντα, να διαφύγουν της υποχρέωσης αυτής με εναλλακτικό τρόπο διαμόρφωσης προσφοράς ή εναλλακτική κοστολόγηση ή επίκληση για οιονδήποτε λόγο, χαμηλότερων αποδοχών από αυτές που εν γένει προβλέπονται από την κατά τον χρόνο προσφοράς ισχύουσα νομοθεσία για εν γένει εργαζομένους άνω των 3 ετών προϋπηρεσίας. Αλυσιτελώς προβάλλει ο τρίτος προσφεύγων ότι η απαίτηση ανωτέρω ήταν λεκτική και δεν αναφέρθηκε σε συγκεκριμένο ποσό, αφού παρέπεμψε ρητά στο οικείο ποσό που διαμορφώνει εν γένει η ισχύουσα νομοθεσία για εν γένει εργαζομένους άνω των 3 ετών προϋπηρεσίας, χωρίς καμία δυνατότητα επίκλησης ειδικών συνθηκών του κάθε προσφέροντος που του επιτρέπουν χαμηλότερο κόστος αποδοχών. Κατά την ΥΑ 4241/127/30-1-2019 (ΦΕΚ Β 173/30-1-2019), από 1-2-2019, ισχύει ελάχιστο ημερομίσθιο 29,04 ευρώ. Περαιτέρω, σύμφωνα με το Ν. 4093/2021 ΥΠΟΠΑΡ. ΙΑ.ΙΙ, περ. 3, όπως τροποποιήθηκε με το άρ. ΠΡΩΤΟ ΥΠΟΠΑΡ. ΙΑ.7 Ν. 4250/2014, ορίζεται ότι «(γ) ι) Ο κατά τα άνω κατώτατος μισθός των υπαλλήλων άνω των 25 ετών προσαυξάνεται με ποσοστό 10% για κάθε τριετία προϋπηρεσίας και έως τρεις τριετίες και συνολικά 30% για προϋπηρεσία 9 ετών και άνω και το κατώτατο ημερομίσθιο των εργατοτεχνιτών άνω των 25 ετών προσαυξάνεται με ποσοστό

5% για κάθε τριετία προϋπηρεσίας και έως έξι τριετίες και συνολικά 30% για προϋπηρεσία 18 ετών και άνω. ii) Ο κατά τα άνω κατώτατος μισθός των υπαλλήλων κάτω των περ.1 25 ετών προσαυξάνεται με ποσοστό 10% για μία τριετία προϋπηρεσίας και για προϋπηρεσία 3 ετών και άνω και το κατώτατο ημερομίσθιο των εργατοτεχνιτών κάτω των 25 ετών προσαυξάνεται με ποσοστό 5% για κάθε τριετία προϋπηρεσίας και έως δύο τριετίες και συνολικά 10% για προϋπηρεσία 6 και άνω ετών. iii) Για τους εγγεγραμμένους άνεργους στα οικεία μητρώα ανέργων, άνω των 25 ετών με διάρκεια συνεχόμενης ανεργίας μεγαλύτερη των 12 μηνών (μακροχρόνια ανεργία) που προσλαμβάνονται ως υπάλληλοι, ο κατώτατος μισθός της περίπτωσης α' της παρούσης παραγράφου προσαυξάνεται με ποσοστό 5% για κάθε τριετία και συνολικά με 15% για προϋπηρεσία 9 ετών και άνω., δ) Οι ως άνω προσαυξήσεις προϋπηρεσίας καταβάλλονται σε εργαζόμενο με προϋπηρεσία σε οποιονδήποτε εργοδότη και με οποιαδήποτε ειδικότητα, για μεν τους εργατοτεχνίτες μετά τη συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας τους, για δε τους υπαλλήλους μετά τη συμπλήρωση του 19ου έτους της ηλικίας τους και ισχύουν για την συμπληρωθείσα υπηρεσία την 14.2.2012. ε) Πέραν της μηνιαίας τακτικής προσαύξησης λόγω προϋπηρεσίας καμία άλλη προσαύξηση δεν περιλαμβάνεται στο νομοθετικώς καθορισμένο κατώτατο μισθό και ημερομίσθιο. στ) Έως ότου η ανεργία διαμορφωθεί σε ποσοστό κάτω του 10% αναστέλλεται η προσαύξηση του νομοθετικώς καθορισμένου νόμιμου κατώτατου μισθού και ημερομισθίου για προϋπηρεσία, που συμπληρώνεται μετά την 14.2.2012.». Άρα, το καθεστώς προσαύξησης τριετιών δεν αναιρέθηκε με τον Ν. 4093/2012, αλλά απλά έπαυσε η προσμέτρηση χρόνου για τη συμπλήρωση τριετιών, για εργασία διανυθείσα μετά την 14-2-2012. Πλην όμως τούτο είναι αδιάφορο για τον νυν υπολογισμό του εργοδοτικού κόστους, αφού η διακήρυξη δεν ζήτησε απλώς και μόνο (όπως ήδη έπραξε άλλωστε, στη σελ. 41 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II διακήρυξης) προσωπικό με τριετή προϋπηρεσία, ώστε να συναχθεί ότι αναλόγως χρήσης προσωπικού που απέκτησε πριν ή μετά το ως άνω σημείο, την εμπειρία του, τυχόν υπολογίζεται ή δεν υπολογίζεται αντίστοιχα, η προσαύξηση τριετίας. Αλλά, ορίστηκε και δη, σε, πέραν των τεχνικών προδιαγραφών και του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II, ειδικό όρο

(24.4 διακήρυξης) περί τρόπου κοστολόγησης προσφορών, ότι το εργατικό κόστος θα υπολογιστεί με βάση τις εν γένει προοριζόμενες εκ του νόμου αποδοχές περί εν γένει εργαζομένου με συμπληρωμένη τριετία, αδιαφόρως οιαδήποτε περιπτώσιολογικών συνθηκών, όπως του χρόνου πρώτης πρόσληψης και του χρόνου κτήσης τριετούς εμπειρίας. Επομένως, κατά το νυν ισχύον την 9-4-2021, ήτοι τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του τρίτου προσφεύγοντος, καθεστώς, το ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη με τριετή προϋπηρεσία ανέρχεται σε $1,05 \times 29,04 = 30,49$ ευρώ, όπως ορθά η αναθέτουσα προβάλλει. Η δε εκ του τρίτου προσφεύγοντος επίκληση στην προσφορά και την προσφυγή του, ότι οι δικοί του εργαζόμενοι δεν έχουν συμπληρώσει τριετία εντός του διαστήματος μετά την 14-2-2012 αλυσιτελώς προβάλλεται, αφού κατά τα ανωτέρω, τούτο ήταν αδιάφορο για τον προκείμενο τρόπο κοστολόγησης προσφοράς, που θεσπίσθηκε με πάγιο και ίδιο για κάθε διαγωνιζόμενο τρόπο εκ της διακήρυξης και κατά παραπομπή στα γενικώς εκ του νόμου ισχύοντα για εργαζόμενους με συμπληρωμένη τριετή προϋπηρεσία, ήτοι με κοστολογημένη την πρόσθετη αμοιβή βάσει αυτής (άλλως, δεν θα υπήρχε και λόγος να αναφερθεί τέτοιος όρος ακριβώς επί της κοστολόγησης οικονομικής προσφοράς και όχι επί τυχόν όρου περί σύνθεσης ομάδας έργου και εμπειρίας των μελών της). Συνεπώς, νομίμως εντόπισε η αναθέτουσα υποκοστολόγηση εκ του τρίτου προσφεύγοντος και παράβαση ρητού όρου της διακήρυξης, όσον αφορά την εκ του τελευταίου λήψη υπόψη ημερομισθίου 29,04, αντί 30,49 ευρώ για τη συγκρότηση του εργατικού και ασφαλιστικού κόστους της προσφοράς του. Άρα, νομίμως απεκλείσθη ο τρίτος προσφεύγων κατά την ανωτέρω αιτιολογία και η τρίτη προσφυγή είναι ως εκ τούτου, απορριπτέα.

4. Επειδή, όσον αφορά τους προβαλλόμενους εκ της πρώτης και δεύτερης προσφυγής λόγους κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, καταρχάς, ούτε η διακήρυξη απαίτησε ούτε ο πρώτος παρεμβαίνων όρισε ή ανέφερε στην προσφορά του, ότι θα απασχολήσει για την εκτέλεση της σύμβασης προσωπικό που θα προσλάβει ειδικώς για την εκτέλεση της νυν σύμβασης και επ' ευκαιρία αυτής αποκλειστικά και το οποίο προσωπικό θα προσληφθεί ακριβώς κατά την ημέρα έναρξης ούτε η διακήρυξη απαίτησε να ληφθεί υπόψη τέτοια συνθήκη για

την κοστολόγηση των προσφορών ούτε αποκλειόταν διαγωνιζόμενος να εκτελέσει και άρα και να κοστολογήσει την προσφορά του, με βάση την υπόθεση χρήσης προσωπικού που τυχόν ήδη απασχολεί. Εξάλλου, σκοπός του όρου 24.3-24.4 της διακήρυξης περί τήρησης εργοδοτικού κόστους και αναφοράς των νόμιμων αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών εργαζομένων, όπως και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 είναι η διασφάλιση εκ του διαγωνιζομένου τήρησης των αληθών εργοδοτικών του υποχρεώσεων αν οριστεί ανάδοχος και όχι η επιβάρυνση αυτού με κόστη πέραν των αληθών του υποχρεώσεων, βάσει υποθέσεων που δεν αποκρίνονται άλλωστε, σε υποχρεώσεις που όντως φέρει έναντι του ανά περίπτωση προσωπικού του. Διαφέρει δε η περίπτωση, όπου όπως συνέβη εν προκειμένω, βλ. αμέσως προηγούμενη σκέψη, το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας ρητά και ειδικώς απαιτεί για την κοστολόγηση των προσφορών τη λήψη υπόψη συγκεκριμένης εκ του νόμου αμοιβής, κόστους, δαπάνης και συνθήκης, ως προς τη διαμόρφωση κόστους των προσφορών. Πλην όμως, ουδόλως προβλέφθηκε οτιδήποτε σχετικό, όσον αφορά τον χρόνο έναρξης απασχόλησης των εργαζομένων, που θα ληφθεί υπόψη για την κοστολόγηση της προσφοράς. Επομένως, ναι μεν, ο όρος 4.6 της διακήρυξης ορίζει ότι «Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται για 3 έτη και 3 ½ μήνες από την υπογραφή της σύμβασης, ήτοι από 17/9/2021 έως και 31/12/2024», ενώ με την από 31-3-2021 διευκρίνισή της η αναθέτουσα αποσαφήνισε ότι «Η διάρκεια της σύμβασης ορίζεται για 3 έτη και 3 ½ μήνες από την υπογραφή της σύμβασης, ήτοι από 17/9/2021 έως και 31/12/2024, όπως ορθά αναφέρετε στο άρθρο 4 του Τεύχους Διακήρυξης», πλην όμως, ουδόλως απαιτήθηκε ούτε τα ανωτέρω σήμαιναν ότι η προσφορά έπρεπε να κοστολογηθεί λαμβάνοντας υπόψη αναγκαία πρόσληψη του προσωπικού την 17/9/2021 και ότι αποκλειόταν κοστολόγηση υπολογιζόμενη με βάση τη λήψη υπόψη απασχόλησης του προσωπικού ήδη από την έναρξη του 2021. Πλην όμως, οι ισχυρισμοί του πρώτου και δεύτερου προσφεύγοντα κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, περί υποκοστολόγησης από τον τελευταίο του επιδόματος αδείας, ερείδονται αποκλειστικά στη μη αποκρινόμενο σε όρο και δη, σαφή της διακήρυξης, προϋπόθεση, ότι υποκοστολογήθηκε ειδικώς το επίδομα αδείας για το 2021,

διότι στο διάστημα από 17/9/2021 έως 31/12/2021 αντιστοιχούσαν 7 ημερομίσθια αδείας, τα οποία ως υπολειπόμενα των 13 κατά μέγιστο καταβαλλόμενων ανά ημερολογιακό έτος, έπρεπε να υπολογιστούν αυτούσια, ενώ αντί τούτου, ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε το κόστος επιδόματος αδείας, ως πάγια μηνιαία αναλογία κόστους, δια της διαίρεσης του ετήσιου επιδόματος 13 ημερομισθίων δια 12 και άρα, για το 2021, αναλογία των 3,5 μηνών στους 12 μήνες του έτους $\times$ 13 ημερομίσθια. Οι δε υπολογισμοί των προσφευγόντων όμως, θα ήταν βάσιμοι, αποκλειστικά αν λαμβανόταν υπόψη ότι οι εργαζόμενοι προσλαμβάνονται το πρώτον την 17/9/2021, οπότε και όντως, επειδή το δικαίωμα αδείας θεμελιώνεται εντός του πρώτου ημερολογιακού έτους απασχόλησης και όχι εντός του πρώτου χρονικά διανυόμενου έτους απασχόλησης του εργαζομένου, τότε θα αντιστοιχούσαν 2 ημέρες αδείας ανά μήνα απασχόλησης. Αν όμως ο εργαζόμενος απασχολείται ήδη καθ' όλο το έτος ή πριν από αυτό, όπως ουδόλως εκ της διακήρυξης αποκλείεται, με τον εργαζόμενο υπολαμβανόμενο ως απασχολούμενο πριν την 17/9/2021 σε άλλες δραστηριότητες, επί των οποίων θα έπρεπε να επιμεριστεί αντιστοίχως κοστολογικά το συνολικό ετήσιο κόστος επιδόματος αδείας, τότε θα αντιστοιχεί εντός του όλου 2021 επίδομα αδείας 13 ημερομισθίων και εντός των τελευταίων 3,5 μηνών του έτους, αναλογία $3,5/12 \times 13$ ημερομίσθια. Προφανώς δε, στην περίπτωση που ο πρώτος παρεμβαίνων, όπως και ο ίδιος επικαλείται στην παρέμβασή του, απασχολεί ήδη προ 17/9/2021 το προσωπικό που προορίζει να απασχολήσει για το μέρος της σύμβασης που αποκρίνεται στο 2021, και ειδικώς απασχολεί αυτό, προ της 1/1/2021 ή από την 1/1/2021, τότε, αν για το διάστημα 17/9/2021-31/12/2021 αναλογούσαν 7 ημερομίσθια εκ των 13 που οφείλει για το όλο έτος, τότε είτε για τους 8,5 προηγούμενους μήνες θα επιβαρυνόταν μόλις με 6 ημερομίσθια συνολικά είτε, αν επιβαρυνόταν με $13/12=1,08333$ ημερομίσθια ανά καθένα εκ των προηγούμενων 8,5 μηνών και άρα, θα υπολογιζόταν ως αν να όφειλε για το 2021 $1,08333 \times 8,5 + 7 = 16,20833$ ημερομίσθια ή 24,68% παραπάνω από τις αληθείς εργοδοτικές υποχρεώσεις του. Εξάλλου, αν τυχόν οι εργαζόμενοι κατά τους προηγούμενους μήνες του 2021 είχε τύχει να απασχοληθούν σε αντίστοιχες συμβάσεις που θα εκκινούσαν

εντός του 2021, τότε η παραπάνω υπόθεση υπολογισμού ανά σύμβαση του επιδόματος αδείας, ως αν ο εργαζόμενος ανά κάθε σύμβαση θα λογιζόταν ως το πρώτον προσληφθείς κατά την έναρξη της, η παραπάνω άνω του νομίμου και όλως πλασματική, επιβάρυνση θα ήταν ακόμα μεγαλύτερη (αν επί παραδείγματι, ένας εργαζόμενος είχε απασχοληθεί σε σύμβαση διαρκούσα από 1/1/2021 έως 31/3/2021 και μετά σε σύμβαση από 1/4/2021 έως 30/6/2021 και μετά σε σύμβαση από 1/7/2021 έως 17/9/2021 και εν συνεχεία στη νυν υπό ανάθεση σύμβαση, τότε θα έπρεπε να υπολογίσει ο πρώτος παρεμβαίνων εντός του έτους 24 ημερομίσθια ως επίδομα αδείας, ήτοι 6+6+5+7, δηλαδή σχεδόν διπλάσια των αληθών εργοδοτικών του υποχρεώσεων). Πλην όμως, οι υπολογισμοί των προσφευγόντων ερείδονται επί εσφαλμένης προϋπόθεσης, διότι το επίδομα αδείας δεν υπολογίζεται πλασματικά ανά επιμέρους απασχόληση του εργαζομένου εντός της ίδιας συμβατικής του σχέσης με τον εργοδότη, αλλά με βάση τον χρόνο έναρξης και τη διάρκεια της απασχόλησης του εν γένει στον αυτό εργοδότη, ήτοι με βάση τη μεταξύ τους σύμβαση εργασίας, αδιαφόρως των έργων στα οποία θα απασχοληθεί ο εργαζόμενος. Άρα, ο συναφής πρώτος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγος της πρώτης προσφυγής και ο πρώτος, αντίστοχος, λόγος της δεύτερης προσφυγής, είναι κατά τα ανωτέρω απορριπτέοι. Περαιτέρω, με τους αντίστοιχους δεύτερους λόγους της προσφυγής τους, ο πρώτος και ο δεύτερος προσφεύγων προβάλλουν υποκοστολόγηση εκ του πρώτου παρεμβαίνοντα του κόστους αντικατάστασης που υπολόγισε, ακριβώς διότι έλαβε υπόψη του για τα ως άνω 3 έτη και 3,5 μήνες εκτέλεσης της σύμβασης, διάρκεια κανονικής αδείας εργαζομένων 21 ημέρες ομοιογενώς για όλο το ως άνω διάστημα, ως μέσο όρο που υπολογίζει επί των αδειών που θα οφείλει, αναλόγως της εξ αυτού προϋπολογιζόμενης χρήσης προσωπικού. Κατά το δε άρ. 1 του Ν. 3302/2004 (ΦΕΚ-267 Α') όπως τροποποιημένο ισχύει, ορίζεται επί λέξει το εξής: «1.α. Κάθε μισθωτός από την έναρξη της εργασίας του σε υπόχρεη επιχείρηση και μέχρι τη συμπλήρωση δώδεκα (12) μηνών συνεχούς απασχόλησης, δικαιούται να λάβει ποσοστό της ετήσιας κανονικής άδειας με αποδοχές κατ' αναλογία με το χρόνο εργασίας που έχει συμπληρώσει στην ίδια υπόχρεη επιχείρηση. Το

ποσοστό αυτό υπολογίζεται με βάση ετήσια άδεια εικοσιτεσσάρων εργάσιμων ημερών ή αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας, είκοσι (20) εργάσιμων ημερών, χωρίς να υπολογίζεται σε αυτές η ημέρα της εβδομάδας κατά την οποία δεν απασχολούνται οι μισθωτοί λόγω του εφαρμοζόμενου συστήματος εργασίας. β. Ο εργοδότης υποχρεούται μέχρι τη λήξη του πρώτου ημερολογιακού έτους, εντός του οποίου προσελήφθη ο μισθωτός να χορηγεί σε αυτόν την παραπάνω αναλογία της κανονικής άδειας. Κατά το δεύτερο ημερολογιακό έτος, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει την ετήσια κανονική άδεια με αποδοχές, η οποία αναλογεί στο χρόνο απασχόλησής του στην υπόχρεη επιχείρηση και υπολογίζεται σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης α'. Η άδεια αυτή επαυξάνεται κατά μία (1) εργάσιμη ημέρα για κάθε έτος απασχόλησης επιπλέον του πρώτου μέχρι τις είκοσι έξι (26) εργάσιμες ημέρες ή μέχρι και τις είκοσι δύο (22) εργάσιμες ημέρες αν στην επιχείρηση εφαρμόζεται σύστημα πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας. Για καθένα από τα επόμενα ημερολογιακά έτη, ο μισθωτός δικαιούται να λάβει από την 1 η Ιανουαρίου εκάστου έτους, την κανονική ετήσια άδεια με αποδοχές, η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Η ετήσια άδεια με αποδοχές, καθώς και το επίδομα αδείας, εκτός από τις διατάξεις του νόμου αυτού διέπονται και από τις λοιπές συναφείς διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.». Συγκεκριμένα δε, ο πρώτος παρεμβαίνων υπολογίζει, όπως και εκ της παρέμβασης και της προσφοράς του, προκύπτει 20 ημέρες αδείας για το 2021, 21 ημέρες για το 2022, 22 ημέρες για το 2023 και 21 για το 2024. Τούτο διότι υπολογίζει ότι θα απασχολήσει καταρχάς προσωπικό που ήδη απασχολεί εξ αρχής εκ του 2021 και δεν θα προσλάβει κατά τον χρόνο έναρξης της σύμβασης, ενώ για το 2024 θα απασχολήσει προσωπικό που θα προσλάβει το 2023. Ουδόλως όμως η διακήρυξη απαίτησε να απασχοληθούν καθ' όλη τη διάρκεια του έργου οι ίδιοι εργαζόμενοι ούτε απέκλεισε δυνατότητα απασχόλησης προσώπων που θα προσληφθούν κατά τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης ούτε απέκλεισε την πρόσληψη αυτών την 1/1 έτους εντός των 3 ετών και 3,5 μηνών εκτέλεσης της σύμβασης ούτε, όπως ήδη αναφέρθηκε, απέκλεισε την απασχόληση προσωπικού που ήδη απασχολείται εκ του

προσφέροντα προ της έναρξης της σύμβασης ούτε όρισε οιαδήποτε απαραίτητη προϋπόθεση και ληπτέα υπόψη συνθήκη για τον τρόπο κοστολόγησης προσφοράς, σε σχέση με τον χρόνο πρόσληψης των εργαζομένων που προορίζει να απασχολήσει ο προσφέρων ή βάσει των οποίων κοστολογεί την προσφορά του. Πάρα κάθε προσφέρων, εφόσον δεν ορίζει διαφορετικά και ειδικά η διακήρυξη, βλ. σκ. 3, δύναται να διαρθρώσει το κόστος του κατά τον πλέον κρινόμενο εξ αυτού, αποδοτικό και οικονομικό τρόπο, υπό τον όρο τήρησης της εργατικής νομοθεσίας, μη χρήσης μέσων που αποκλείονται εξ αυτής, ως και υπό τον όρο τήρησης των ειδικών διατάξεων της διακήρυξης. Σημειωτέον δε, ότι κατά τη σελ. 41 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ II της διακήρυξης, ορίζεται απασχόληση του προσωπικού σε 8ωρη και 3ωρη βάρδια Δευτέρα-Παρασκευή και άρα, πενθήμερη απασχόληση. Ο δε πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε το κόστος αντικατάστασης βάσει πολλαπλασιασμού αληθών ημερών και ωρών που θα χρειαστεί, ήτοι των πραγματικών ημερών κανονικής αδείας ανά βάρδια ωραρίου με το οικείο ωρομίσθιο, που ομοιογενώς υπολόγισε σε συνολικό επίπεδο σύμβασης με βάση πλήρη απασχόληση την εβδομάδα, ήτοι αμοιβή 6 ημερομισθίων για 40 ώρες εργασίας, όπως αμείβεται η πλήρης απασχόληση επί ημερομισθίου, ακόμη και όταν η εργασία είναι πενθήμερη (οπότε και το ανά ημέρα ημερομίσθιο αντιστοιχεί στο 1,2 του εκ του νόμου προβλεπόμενου ημερομισθίου, το οποίο αναλογεί στο 1/6 της εβδομαδιαίας αμοιβής). Συγκεκριμένα, υπολόγισε ο πρώτος παρεμβαίνων για κόστος αντικατάστασης των εργαζομένων που στη συγκεκριμένη σύμβαση θα απασχολούνται για 3 ώρες, $3 \times (6 \times 30,49 / 40) = 3 \times 4,5735 = 13,72$ ευρώ, πολλαπλασιάζοντας τούτο επί 21 ημέρες ανά έτος, ως τον μέσο όρο των 20, 21, 22 και 22 ημερών αντίστοιχα του 2021, 2022, 2023 και 2024. Τούτο, δεδομένου ότι δεν αποκλειόταν, βλ. ανωτέρω, να λάβει υπόψη του απασχόληση προσωπικού ήδη απασχολούμενου από 1/1/2021 και εν συνεχεία απασχόληση προσωπικού για το 2024, ήδη απασχολούμενου από 1/1/2023, καθώς ούτε απαιτήθηκε να μην αλλάξει το προσωπικό που χρησιμοποιεί στην εκτέλεση της σύμβασης, εντός της διάρκειάς της ούτε να προσλάβει και να απασχολήσει ειδικώς και αποκλειστικώς για τη σύμβαση συγκεκριμένο προσωπικό ούτε να

απασχολήσει το πρώτον προσλαμβανόμενο μετά την έναρξη της και εντός αυτής προσωπικό για συγκεκριμένο διάστημα εκτέλεσης ούτε αποκλείστηκε η δυνατότητα να χρησιμοποιήσει για την εκτέλεσή της προσωπικό που θα μετακινεί από άλλες δραστηριότητες της επιχείρησης. Ούτε άλλωστε, όσον αφορά το προσωπικό που θα εκτελεί την 3ωρη βάρδια, αποκλείστηκε η δυνατότητα να απασχολεί προσωπικό που απασχολεί και σε άλλες δραστηριότητες της επιχείρησης τις υπόλοιπες ώρες και ημέρες απασχόλησης, ακόμη και σε σύστημα εξαήμερης εργασίας εκ των οποίων, τις 5 ημέρες θα απασχολείται στο νυν έργο. Συνεπώς, επί των εργαζομένων της 3ωρης βάρδιας, υπολόγισε το κόστος αντικατάστασης που αναλογεί στην 3ωρη παροχή υπηρεσιών, ήτοι 3 ωρομίσθια ανά ημέρα, που αναγκαία αντιστοιχούν έκαστο στο $1/40^{\circ}$ της εβδομαδιαίας αμοιβής, που είναι ίδια είτε ο εργαζόμενος απασχολείται με πενθήμερο και 1,2 ημερομίσθια την ημέρα ή με εξαήμερο αμειβόμενος με 1 ημερομίσθι την ημέρα και τούτο, για 21 πραγματικές ημέρες εργασίας που παραδεκτώς επικαλείται. Επομένως, για τους ως άνω καθαριστές 3ωρης απασχόλησης, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, ο πρώτος παρεμβαίνων δεν υπολόγισε κόστος αντικατάστασης που αντιστοιχεί σε «21 ημερομίσθια», αλλά κόστος που αντιστοιχεί ακριβώς στην παροχή εργασίας για 3 ώρες για 21 πραγματικές ημέρες, ούτως μάλιστα υπολογίζοντας μεγαλύτερο κόστος από αυτό που θα αντιστοιχούσε σε 25 ημερομίσθια, που προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων ως προσήκοντα, αφού το ωρομίσθιο είναι πάγιο ασχέτως συστήματος πενθήμερης ή εξαήμερης εργασίας (αφού υπολογίζεται με βάση τις εβδομαδιαίες αποδοχές δια 40 ωρών) και άρα, ήδη ενσωματώνει το αληθές κόστος ώρας ασχέτως πενθημέρου και εξαήμερου και ούτως, σε περίπτωση πενθημέρου, ενσωματώνει ήδη τον συντελεστή 1,20 που προσαρμόζει την αμοιβή ημέρας σε πενθήμερο σύστημα με την αμοιβή σε εξαήμερο. Πλην όμως, ούτως ή άλλως, εσφαλμένα, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται το ημερομίσθιο ως βάση υπολογισμού κόστους αντικατάστασης εργαζομένων τριώρου, αφού ακριβώς επειδή η εξ αυτών παρεχόμενη εργασία δεν αφορά το σύνολο της πλήρους απασχόλησης, το κόστος αντικατάστασης υπολογίζεται με βάση τις ώρες απασχόλησης που αφορούν τον χρόνο

αντικατάστασης. Ο δε χρόνος των 25 κατά μέσο όρο, κατά τους υπολογισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, ημερών δεν αντιστοιχεί στον χρόνο αδείας μισθωτών πενθημέρου, αλλά στον χρόνο αδείας μισθωτών εξαήμερου και επιπλέον, ο πρώτος προσφεύγων μη νομίμως συγχέει το ημερομίσθιο (ήτοι το γινόμενο 6,67 ωρομισθίων ή το 1/6 της εβδομαδιαίας αμοιβής) με τον αληθή χρόνο αδείας. Τούτο ενώ το κόστος αντικατάστασης δεν συνιστά κάποιο επίδομα ή προσαύξηση αμοιβής, αλλά στην πραγματικότητα συνιστά το κόστος που προκύπτει για τον εργοδότη, επειδή για συγκεκριμένες ημέρες που αντιστοιχούν στην άδεια του μισθωτού, θα πρέπει, ενώ αμείβει ούτως ή άλλως τον αδειούχο μισθωτό κανονικά, να καταβάλει αμοιβή και σε έτερο μισθωτό, ώστε να καλύψει τις εργασίες του αδειούχου, για τον πραγματικό χρόνο για τον οποίο ο τελευταίος δεν εργάζεται γιατί τελεί σε άδεια. Ούτως, με εσφαλμένους υπολογισμούς ο πρώτος προσφεύγων καταλήγει σε υπέρμετρα και πέραν του νομίμου προβαλλόμενα κόστη, αφού πολλαπλασιάζει το γινόμενο των 3 ωρών Χ ωρομίσθιο (το οποίο ωρομίσθιο κατά τα ανωτέρω υπολογίστηκε νομίμως εκ του πρώτου παρεμβαίνοντα, ως το πηλίκο $\text{ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ} \times 6/40$ και ούτως υπολογίστηκε λαμβάνοντας υπόψη ότι στην εβδομάδα καταβάλλονται 6 ημερομίσθια τόσο για εξαήμερη, όσο και για πενθήμερη ούτως ή άλλως, εργασία) Χ 25 ημέρες και με αυτόν τον τρόπο, καταλήγει να υποθέτει πως κατ' έτος χρειάζονται 75 ώρες αναπλήρωσης αδειούχου, ενώ αυτός θα τελεί σε άδεια 21 ημέρες κατά μέσο όρο (πράγμα που παρότι ο πρώτος προσφεύγων εκτελεί υπολογισμούς βάσει χρόνου αδείας σε εξαήμερο σύστημα εργασίας, με χρόνο αδείας 24, 25 και 26 ημέρες κατά το 1^ο, 2^ο και 3^ο έτος απασχόλησης, εν τέλει ταυτίζεται με τον τρόπο υπολογισμού του, αν ληφθεί υπόψη ότι η αντιστοιχούσα σε πενθήμερο σύστημα άδεια είναι αντίστοιχα 20, 21 και 22 ημέρες για το 1^ο, 2^ο και 3^ο έτος και τούτο, πέραν του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων, υπολόγισε την άδεια με βάση 4 ημερολογιακά έτη, λαμβάνοντας υπόψη το ημερολογιακό έτος 2021 ως διακριτή βάση αδείας και τούτο, ορθά), παρότι ο αληθής χρόνος που θα χρειαστεί για αναπλήρωση θα ανέρχεται $21 \times 3 = 63$ ώρες. Αντιστοίχως απορριπτέοι είναι και οι ισχυρισμοί του δεύτερου προσφεύγοντα, περί του ότι οι μισθωτοί της 3ωρης βάρδιας θα έπρεπε να

αντιστοιχούν σε κόστος αντικατάστασης 25,32 ημερομισθίων, αφού τούτο το συμπέρασμα ερείδεται στον υπολογισμό $24+25+26,4+7,7$ ημερομισθία/3,29 (39,5 μήνες/12) έτη. Αυτός ο υπολογισμός όμως, ασχέτως ότι εκφράζει το κόστος αντικατάστασης σε επίπεδο πλασματικών ημερών, ενσωματώνοντας πολλαπλασιαστή 1,2 στις αναλογούσες αληθώς ημέρες αδείας (υπό τρόπο, ώστε να εμφανίζεται ο πρώτος παρεμβαίνων που υπολόγισε 21 ημέρες αληθούς απουσίας, ως έχων υπολογίσει $21 \times 1,2 = 25,2$ «ημερομισθία», κατά την ορολογία και τις αιτιάσεις του δεύτερου προσφεύγοντα), ερείδεται, όπως προαναφέρθηκε στην ως άνω εσφαλμένη εξαρχής προϋπόθεση, ότι ο πρώτος παρεμβαίνων θα απασχολήσει και θα κοστολογήσει και δη, θα πρέπει να απασχολήσει και να κοστολογήσει με βάση προσωπικό που θα προσλάβει την 17/9/2021 και θα πρέπει να απασχολεί το ίδιο προσωπικό για όλο το διάστημα της σύμβασης και ούτως στα 3 έτη και 3,5 μήνες απασχόλησής του προσωπικού, θα αντιστοιχούν 20 ημέρες, 21 ημέρες, 22 ημέρες (1^ο, 2^ο και 3^ο έτος απασχόλησης αντίστοιχα) και εν τέλει $22 \times 3,5/12$ (για το υπολειπόμενο διάστημα) πραγματικές ημέρες αδείας. Όπως ήδη όμως εκτέθηκε, ουδόλως ο πρώτος παρεμβαίνων ήταν υποχρεωμένος σε τέτοιον υπολογισμό, ο οποίος άλλωστε εκφράζει τις υποθέσεις βάσει της οποίας ο ίδιος ο δεύτερος προσφεύγων επέλεξε, διαρθρώνοντας την προσφορά του, κοστολόγησε την προσφορά αυτή (όπως προκύπτει και εκ της παρέμβασης του δεύτερου προσφεύγοντα κατά της πρώτης προσφυγής) και ενώ, ο τρόπος υπολογισμού του πρώτου παρεμβαίνοντος, περί 20, 21, 22 και 21 ημερών ανά ημερολογιακό έτος 2021, 2022, 2023 και 2024 και συγκεκριμένα, από 1/1/2021 έως 31/12/2024, επιμεριζόμενες ανά μήνα αυτού του διαστήματος και ούτως συγκροτώντας ομοιογενή μέσο όρο δαπάνης για τους 39,5 μήνες διάρκειας της σύμβασης, λαμβάνει παραδεκτώς υπόψη απασχόληση στη σύμβαση προσωπικού που ήδη από 1/1/2021 απασχολεί και το οποίο το 2024 θα αντικαταστήσει με προσωπικό προσληφθέν την 1/1/2023, υπολογισμός και υποθέσεις που δεν προσκρούουν σε κάποια συγκεκριμένη περί του αντιθέτου, απαίτηση της διακήρυξης και οδηγία περί κοστολόγησης προσφορών ή περί προδιαγραφών εκτέλεσης της σύμβασης. Περαιτέρω, όσον αφορά τους

εργαζομένους 8ώρου, για τους οποίους ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε κόστος αντικατάστασης ίσο με $25 \times 30,49 = 762,25$ ευρώ ετησίως προ εισφορών, αναλογίας δώρων, επιδόματος και άδειας για αντικατάσταση αδειάς, δεδομένου ότι πρόκειται για αντικατάσταση αδειούχου και όχι τακτική εργασία στο έργο και ενώ ουδόλως ζητήθηκε από τη διακήρυξη η απασχόληση σταθερών προσώπων και η μη μεταβολή τους ανά ημέρα ή εντός της ημέρας, ουδόλως ο πρώτος παρεμβαίνων αποκλειόταν να απασχολήσει κυλιόμενα εντός του ωραρίου μισθωτούς του ακόμη και εξαήμερου συστήματος εργασίας (αμειβόμενους με 1 ημερομίσθιο ανά εργάσιμη ημέρα), ώστε δια αθροίσματος των ωρών εργασίας τους εντός της ημέρας, να καλύψει το οικείο 8ωρο ωράριο για τις ως άνω θέσεις εργασίας, με αποτέλεσμα να μην προκύπτει και δη, σαφώς έρεισμα υποκοστολόγησης, δεδομένου άλλωστε, ότι ο αληθής χρόνος αδειάς ανέρχεται σε 21 πραγματικές ημέρες κατά μέσο έτος και ενώ δεν προκύπτει ούτε υπέρβαση των 8 ωρών ημερησίως, που συγκροτούν το νόμιμο ωράριο ούτε των 40 ωρών εβδομαδιαίως για τέτοιους μισθωτούς, που θα καλύψουν κενά αδειών του νυν έργου και άρα, δεν προκύπτει ούτε έρεισμα υπερεργασίας ούτε υπερωρίας. Άλλωστε, ακόμη και αν ευσταθούσε ο ισχυρισμός της δεύτερης προσφυγής, ότι ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε ειδικά για τους 2 προβλεπόμενους κατά τη διακήρυξη απασχολούμενους 8ώρου, 0,32 λιγότερα ημερομίσθια ανά έτος, ως κόστος αντικατάστασης, η διαφορά που προκύπτει ανέρχεται σε $0,32 \text{ ημερομίσθια/έτος} \times 30,49 \text{ ευρώ} \times 2 \text{ εργαζόμενοι} \times (39,5 \text{ μήνες διάρκειας σύμβασης} / 12 \text{ μήνες ανά έτος}) = 64,20$ ευρώ, που υπερκαλύπτονται κατά πολύ από το εργολαβικό κέρδος 948 ευρώ που υπολογίζει για όλη τη διάρκεια της σύμβασης ο πρώτος παρεμβαίνων, χωρίς να προκύπτει ή να επικαλείται ο δεύτερος προσφεύγων ότι το υπολειπόμενο κέρδος του είναι τυχόν ασυνήθιστα χαμηλό, δεδομένου του ύψους της προσφοράς του. Άρα, οι οικείοι ισχυρισμοί της πρώτης και δεύτερης προσφυγής είναι στο σύνολό τους απορριπτέοι, προς τούτο δε τυγχάνει απορριπτέο το στρεφόμενο κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, σκέλος της πρώτης προσφυγής, ως και απορριπτέα τυγχάνει εν όλω, η αποκλειστικά

στρεφόμενη, δια των ως άνω 2 αντιστοίχως λόγων, κατά της αποδοχής του πρώτου παρεμβαίνοντος, δεύτερη προσφυγή.

5. Επειδή, όσον αφορά το στρεφόμενο κατά του δεύτερου προσφεύγοντα σκέλος της πρώτης προσφυγής, ο όρος 24.4 της διακήρυξης απαίτησε περί της οικονομικής προσφοράς και τα εξής «Επίσης [οι προσφέροντες] πρέπει να περιλαμβάνουν την ανάλυση του ύψους του ετήσιου συνόλου μικτών αποδοχών (συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως υπηρεσιών, των αναλώσιμων του εργολαβικού κόστους και του ΦΠΑ), σύμφωνα με τις ημέρες, και τις ώρες εργασίας του προσωπικού που απασχολείται στη ΡΑΕ, που ορίζονται στην ισχύουσα συλλογική σύμβαση εργασίας, στην οποία θα υπάγονται οι εργαζόμενοι.». Άρα, ζητήθηκε «ανάλυση του ύψους» του κατ' έτος συνόλου μικτών αποδοχών, κατά λήψη υπόψη ημερών και ωρών εργασίας προσωπικού, ο δε δεύτερος προσφεύγων όντως υπέβαλε τέτοια ανάλυση, όπου παραθέτει μεταξύ άλλων ημέρες και ώρες απασχόλησης και διάρκεια σύμβασης, ημερομίσθιο, μαζί με τις διατάξεις εκ των οποίων προκύπτει, ως και υπολογισμός ωρομισθίου, μικτές αποδοχές συνολικού διαστήματος, μικτές μηνιαίες αποδοχές, μέσες ετήσιες μικτές αποδοχές 2021-2024, δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, επίδμα αδείας, κόστος αντικατάστασης, κόστος αποζημίωσης αντικαταστατών, ύψος πάσης ύσης αποδοχών, ύψος εργοδοτικών εισφορών, κόστος αναλωσίμων ετησίων και διοικητικό κόστος-εισφορές υπέρ ΕΛΠΚ ετησίως. Και ναι μεν ζητήθηκε ανάλυση του ως άνω ετήσιου συνολικού κόστους σε επιμέρους κονδύλια, αλλά δεν ζητήθηκε και δη με σαφήνεια και επιπροσθέτως και υπολογισμός-τεκμηρίωση καθενός εκ των επιμέρους κονδυλίων που πάντως διακριτά δηλώνονται και συναθροίζονται στον υπολογισμό. Συνεπώς, αβασίμως προβάλλει ο πρώτος προσφεύγων ότι δεν προκύπτει ο τρόπος υπολογισμού μικτών αποδοχών συνολικού διαστήματος (και ενώ δηλώθηκε και ωρομίσθιο, μαζί με τον τρόπο υπολογισμού του και ώρες απασχόλησης, μαζί με τον υπολογισμό των εργασίμων ημερών εκ των οποίων προκύπτουν και ενώ το αποτέλεσμα των μικτών αποδοχών ήταν το γινόμενο αυτών των 2 παραγόντων), δώρων, επιδόματος αδείας, κόστους αντικατάστασης και αποζημίωσης αντικαταστατών,

ύψους πάσης φύσης αποδοχών (που υπολογίστηκαν ως το άθροισμα όλων των προηγούμενων κονδυλίων) και ύψους εργοδοτικών εισφορών, οι οποίες εξάλλου προκύπτει ευχερώς ότι συνιστούν συγκεκριμένο ποσοστό που εφαρμόζεται επί των αποδοχών και εν προκειμένω, από την αντιπαραβολή των στηλών ύψους πάσης φύσης αποδοχών και ύψους εργοδοτικών εισφορών και δη, ανά γραμμή του οικείου πίνακα ανάλυσης κόστους της προσφοράς του δεύτερου προσφεύγοντος, προκύπτει αυτό το ποσοστό ως 23,02%, περί της ορθότητας του οποίου ουδόλως αντιλέγει ο πρώτος προσφεύγων. Άλλωστε, στον ως άνω πίνακα, ο δεύτερος προσφεύγων διαχώρισε όλα τα ανωτέρω κόστη, σε επιμέρους γραμμές, αναλόγως κατηγορίας ωραρίου απασχόλησης και μέρους της διάρκειας εκτέλεσης της σύμβασης, λαμβάνοντας υπόψη και τα αναγραφόμενα ανά κατηγορία άτομα που θα απασχοληθούν, εκ των οποίων ομοίως προκύπτουν σε συνδυασμό με τις εργάσιμες ημέρες που επίσης αναφέρει ανά γραμμή και το ωράριο εργασίας ανά γραμμή, που ομοίως αναφέρει, οι ώρες εργασίας επί τη βάση των οποίων υπολόγισε το κόστος του και τις οποίες ομοίως, σαφώς ανέφερε ανά κατηγορία εργαζομένου και ωραρίου, περαιτέρω δε καταλήγοντας κατά συνάθροιση των αποτελεσμάτων ύψους πάσης φύσης αποδοχών και ύψους εισφορών ανά γραμμή, σε ολικό αποτέλεσμα πάσης φύσης αποδοχών και εισφορών για την όλη σύμβαση, πληρώντας ούτως και τη συναφή, περί ειδική δήλωση των ως άνω στοιχείων, απαίτηση του όρου 24.3.δ-ε' της διακήρυξης. Τούτο, ενώ ουδόλως ο πρώτος προσφεύγων προβάλλει αμφισβητήσεις περί του αποτελέσματος των υπολογισμών του δεύτερου προσφεύγοντα, με την επιφύλαξη του δεύτερου κατ' αυτού λόγου, βλ. κατωτέρω, και των επιμέρους κονδυλίων που υπολόγισε και ούτως, χωρίς να προκύπτει εξάλλου, ασάφεια ως προς τα επιμέρους κονδύλια και τους υπολογισμούς δια των οποίων τα εξήγαγε. Επομένως, το σύνολο των αιτιάσεων του πρώτου, κατά του δεύτερου προσφεύγοντα, λόγου της πρώτης προσφυγής, είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τον δεύτερο κατ' αυτού λόγο της πρώτης προσφυγής, περί υποκοστολόγησης κόστους ανικατάστασης για το διάστημα 17/9/2021 έως 31/12/2021, ο δεύτερος προσφεύγων υπό τις δικές του πάντως υποθέσεις κοστολόγησης, βλ. ανωτέρω, υπολόγισε για το διάστημα

17/9/2021-31/12/2021 κόστος αποδοχών στους εργαζόμενους 3ώρου 15.062,31 ευρώ και κόστος αντικατάστασης προ προσαύξησης λόγω κόστους αντικατάστασης αντικαταστατών, 1.158,64 ευρώ, ήτοι το $1/13^{\circ}$ των αποδοχών έτους ή αντιστοίχιση σε κόστος 2 ημερομισθίων ανά μήνα απασχόλησης ($2/26=13$), δεδομένου αλλωστε, ότι υπολόγισε πρόσληψη το πρώτον στις 17/9/2021, κατά τα ανωτέρω, οπότε και αντιστοιχούν 2 ημερομίσθια (24 ημερομίσθια πρώτου ημερολογιακού έτους/12 μήνες). Αυτά, σε αντίθεση με τους ερειδόμενους επί εσφαλμένης προϋπόθεσης ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, που δεν λαμβάνουν υπόψη ότι ο δεύτερος προσφεύγων υπέλαβε, παραδεκτώς και εκ τούτου επιβαρυνόμενος σε άλλα κεφάλαια της προσφοράς του, όπως ως προς το αυξημένο επίδομα αδείας που θα καταβάλει για το 2021, πρόσληψη την 17/9/2021, η οποία συνεπάγεται ότι ως και τις 31/12/2021, ήτοι το επίμαχο διάστημα των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, θα χορηγήσει άδεια ανά μήνα απασχόλησης ίση με το $1/12$ των 20 ημερών πενθημέρου ή 26 ημερών εξαημέρου και άρα, για το ως άνω διάστημα δεν θα λάβει χώρα υπολογισμός κόστους αντικατάστασης με λήψη υπόψη μέσου όρου (αυξημένων) ημερών αδείας δεύτερου και τρίτου και εφεξής έτους απασχόλησης. Τούτο, ενώ κατά τον τρόπο αποτύπωσης των υπολογισμών του δεύτερου προσφεύγοντα, αποτύπωσε διακριτά το κόστος από 1/1/2022 έως 31/12/2024, ήτοι μετά το πρώτο ημερολογιακό έτος απασχόλησης κατά την υπόθεση πρόσληψης την 17/9/2021 και δη, υπολόγισε το σχετικό κόστος αντικατάστασης σε $1/12$ ετήσιων αποδοχών ή $1/12 \times 26 = 2,1667$ ημερομίσθια. Όπως άλλωστε αποτύπωσε το κόστος αντικατάστασης για διάστημα 1/1/2022-31/12/2024, τα ποσά που υπολογίζει υπερβαίνουν τα $(24 \times 8,5/12 + 25 \times 12/12 + 26/15,5/12) = 75,833$ ημερομίσθια αληθώς αναλογούσας αδείας τριετίας ή $75,833/12 = 25,2$ ημερομίσθια ανά έτος ή $25,2/12 = 2,1$ ημερομίσθια ανά μήνα, υπερκοστολογώντας ούτως κατά $(2,1667 - 2,1) \times 36$ ΜΗΝΕΣ $\times 30,49$ ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΟ = 73,21 ευρώ το οικείο κόστος, ποσό που υπερβαίνει την εσφαλμένα ούτως ή άλλως επικαλούμενη εκ του πρώτου προσφεύγοντα, υποκοστολόγηση ειδικώς του διαστήματος 17/9/2021-31/12/2021 14,73 ευρώ, αφού ακριβώς ο πρώτος προσφεύγων επιλεκτικά απομονώνει το ως άνω

διάστημα, παρότι ο δεύτερος προσφεύγων κατά σαφές σύστημα κοστολόγησης και λαμβάνοντας υπόψη πρόσληψη την 17/9/2021, με το 2021 ως πρώτο ημερολογιακό έτος, διέκρινε κοστολογικά το διάστημα του 2021, από τους λοιπούς 36 μήνες της σύμβασης. Άρα, και οι οικείοι ισχυρισμοί της πρώτης προσφυγής είναι απορριπτέοι, όπως και το στρεφόμενο σκέλος αυτής κατά του δεύτερου προσφεύγοντα και σε συνδυασμό με την προηγούμενη σκέψη, ομοίως απορριπτέα τυγχάνει η πρώτη προσφυγή στο σύνολό της.

6. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί το σύνολο των Προδικαστικών Προσφυγών. Να γίνει δε δεκτό το σύνολο των ανά προσφυγή, Παρεμβάσεων.

7. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσει το παράβολο κάθε προσφυγής

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις Προδικαστικές Προσφυγές.

Δέχεται τις Παρεμβάσεις.

Ορίζει την κατάπτωση των παραβόλων.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 14-3-2022 και εκδόθηκε στις 21-3-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΔΙΑΘΕΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΣΑΠΑΛΙΑΡΗΣ